

כולאים את היצר

בעקבות העלייה החמורה במספר עברייני המין בישראל, נפתחה תוכנית שיקום ייחודית לעברייני מין בכלא "מעשיהו" ■ תג"ד רמי עובדיה, סג"ד יעל שגיא אריאן, ר/כ קרן רביב-גלבוע וכלאי ליאת פרי-לור מספרות על הפרויקט, הקשיים, החששות וסערות הנפש, וגם על תקווה לעתיד טוב יותר

מאת: מיכל בנר

ובחומרים שנאספים במסגרת הפרויקט. הקבוצה הנוכחית, חלוצת הפרויקט, החלה את מסעה, כאמור, לפני שנה וארבעה חודשים. אסירים חדשים מצטרפים לקבוצה בנקודות זמן שונות מאז החלה לפעול. טיפול כוללני בכל קבוצה נוספת שתשתתף בפרויקט אמור להימשך שנה וחצי. "המטרה הטיפולית בעברייני מין היא מניעת קורבנות", אומרת כלאי ליאת פרי-לור, עובדת סוציאלית ומרכזת הפרויקט. "ההתמקדות שלנו היא בקורבנות, והמטרה היא לתת לעבריינים כלים, שבעזרתם יוכלו להימנע מלחזור על העבירה. אם טיפול אמור לעזור לאדם להשלים עם עצמו, המטרה שלנו הפוכה. למטופל אומרים: 'מה שעשית זה הכי נורא בעולם, איך אתה יכול להגיד שהכל היה יפה וטוב, ואחר כך אנסתו?' אנחנו גם מסבירים לאסירים שזאת לא מחלה. מי שיש לו סטייה מינית אינו חולה. אפשר לחיות עם פרופיליה בלי לפגוע בילדים. זה לא קל, אבל זה אפשרי".

בעיה חברתית

סג"ד יעל שגיא-אריאן, ראש ענף טיפול ושיקום: "הטיפול בעברייני מין הוא נושא חדש יחסית בארץ. מאחר שלצערנו, מספר עברייני המין גדל והולך, אנחנו בשב"ס החלטנו שצריך להתייחס לתופעה הזו. אי אפשר לעמוד מנגד". תג"ד רמי עובדיה, מפקד כלא 'מעשיהו', מסביר מה עומד בבסיס הרעיון: "כיום מדובר בבעיה חברתית במדינת ישראל. מבחינתי, המניע לטיפול בה הוא בפירוש אנוכי. אנחנו, הסגל, הורים לילדים. כשהבת שלי יוצאת לבלות, אני מודאג. עברייני מין יכול להיות שכן שלי ושלך. אין פרופיל של עברייני מין. זאת אוכלוסייה שקשה למפותה. לפי הסטטיסטיקה בישראל, פרופילים, למשל, פוגעים בממוצע ב-70 קורבנות לפני שהם נתפסים. בעולם מדובר ב-200 קורבנות. אני לא יכול להישבע שהאסירים שאנחנו מטפלים בהם היום לא יעברו יותר עבירות מין, אבל אני כן אומר, שאם אנחנו מצליחים למנוע לפחות מאחד מהם לעבור עבירה - עשינו משהו".

כלאי פרי-לור: "הם עשו מעשה מפלצתי, אבל הם לא מפלצות. אם לא הייתי יכולה לראות בהם בני אדם, לא הייתי יכולה לעבוד אתם. הם בני אדם מעוותים מאוד, עם רעיונות חלוגיים בראש, אבל

תג"ד רמי עובדיה, מפקד כלא "מעשיהו"

זה קרה במסגרת הפרויקט המיוחד לעברייני מין בכלא 'מעשיהו'. במהלך שיחה באחת הקבוצות הטיפוליות תיאר אסיר, פרופיל, את העבירה שביצע. האסיר לא החסיר אף פרט. הוא דיבר, ובחדר שררה דממה. חבריו לקבוצה, כולם עברייני מין, הקשיבו בתשומת לב. בתום התיאור, אחד העבריינים, פרופיל בעצמו, אמר לעברייני שסיפר את הסיפור שלו: "לא הייתי רוצה שהילד שלי יפגוש אותך. לא הייתי רוצה שנהיה שכנים". "הוא ידע שאותו דבר בדיוק אומרים עליו חבריו. הרי גם הוא עברייני מין", אומרת ר/כ קרן רביב-גלבוע, ראש תחום טיפול ושיקום ב'מעשיהו'. "אבל את מה שהוא לא יכול היה לזהות בעצמו, קל היה לו לזהות במישהו אחר".

קבוצה טיפולית ראשונה

כבר שנה וארבעה חודשים שבכלא 'מעשיהו' פועל פרויקט חדשני, יחיד מסוגו, לטיפול בעברייני מין. בשל העלייה במספר עברייני המין, שהפכה לתופעה בולטת, החליטו בשירות בתי הסוהר לתת מענה לבעיה. נכון להיום, מדובר במסגרת היחידה בארץ שנותנת לעברייני המין טיפול כוללני, 24 שעות ביממה. את הפרויקט פיתח צוות העובדים הסוציאליים בכלא, והוא מנוהל על ידי צוות אורגני וקבוע מסגל בית הסוהר, הכולל אנשי חינוך וטיפול, עובדים מתחום הביטחון וסוהרים שהוכשרו לעניין ביוזמת מחלקת חטו"ש (חינוך טיפול ושיקום) ובהדרכת אנשי מב"ן (מרכז בריאות נפש).

ב'מעשיהו' נמצאים היום בסך הכל 15 אחוזים מכלל עברייני המין הכלואים בשב"ס, שהם 180 אסירים. 115 מתוכם נמצאים באגף 4 - אגף נפרד המיועד לעברייני מין בלבד. הפרויקט החדש מעניק טיפול קבוצתי מרוכז לעשרה מתוך עברייני המין האלה. חמישה אסירים נוספים שלקחו חלק בפרויקט הודחו, אחרי שנמצאו בלתי מתאימים.

הפרויקט נמצא עדיין בשלב הקמה, אך יש כוונה ללוותו ולעקוב אחר משתתפיו באמצעות מחקר חיצוני. ייתכן שבשל ההשפעה המשמעותית שיש לטיפול בעברייני מין על הצוות המטפל, המחקר יעסוק גם בהשפעת הטיפול המרוכז בעברייני מין על המטפלים בהם. נכון להיום, היחידה לפיקוח על עברייני מין בשב"ס משתמשת בחוות הדעת

"כשהבת שלי יוצאת

לבלות, אני מודאג.

עברייני מין יכול להיות

שכן שלי ושלך. אין

פרופיל של עברייני מין.

זאת אוכלוסייה שקשה

למפותה"

הם כן בני אדם, וחלקם גם רוצה לעשות שינוי".
 כלא 'מעשיהו' הוקם בשנת 1952. הוא נועד לאסירים שאין להם תת-תרבות עבריינית, ולכן גם נקרא 'מחנה'. עד שנות ה-80, נשמר צביון הכלא כשל מחנה. אלא שהשנים חלפו, העבירות השתנו והפשעה רבתה. אם בראשית שנות ה-50 היו ב'מעשיהו' 100 אסירים - היום מדובר על 1,400 אסירים, ש'יושבים' על מגוון עבירות. עברייני מין תמיד היו ב'מעשיהו' אבל הכמות הגדולה הגיעה, כאמור, לפני שנה וארבעה חודשים, מכוח החלטת הנציב דאז, רב גונדר יעקב גנות, שהבין שיש לטפל בבעיה החמורה שהפכה למכת מדינה. ב'מעשיהו' החליטו שזו ההזדמנות לתת לנושא

"לא עשינו אבחנה בין סוגי עבירות המין. המדרד שלנו היה, שהמשתתפים בפרויקט יהיו כאלה שלוקחים אחריות, לפחות על חלק מהעבירות שלהם. כאלה שמבינים שיש להם בעיה, אסירים עם מוטיבציה. אמרנו שנבנה פרויקט כוללני, שמשמעותו לא רק טיפול בעבירת המין אלא בכל המישורים: חינוך, כישורי חיים, הרגלי עבודה ותעסוקה. היה ברור לנו שחלק מהאסירים מגיע גם בגלל רוח משני, למשל, שתיווצר השפעה על הערכת המסוכנות שלהם. ההערכה היתה שאם הטיפול יעבוד, המודעות של העברייני תתפתח ואז המסוכנות שלו באמת תרד".
 החברים בפרויקט מתגוררים באגף עברייני

מטפלים בעברייני מין בצורה פרטנית", אומרת ר/כ קרן רביב-גלבוע, ומסבירה: "אם עברייני מין אומר לי שילדה בת שש פיתה אותי, ואני, כגורם טיפולי, אענה לו ש'אין דבר כזה', הוא יגיד: 'את חושבת ככה, ואני חושב אחרת'. כשעברייני מין אחר יגיד לו את זה - הוא יפנים גם את הצד השני".
 כלאי פרי-לרר: "עברייני מין אומר תמיד 'זה לא אני, היא אשמה'. אנחנו מעמתים אותו עם הדברים האלה, כדי לדעת איך לטפל בו".

הדרכות מקצועיות לכל הסגל

בגלל ייחודיות הנושא, הוחלט להעביר לכל הסגל העוסק בפרויקט עברייני המין הכשרה

ר/כ קרן רביב-גלבוע

"עברייני מין אומר תמיד 'זה לא אני, היא אשמה'. אנחנו מעמתים אותו עם הדברים האלה, כדי לדעת איך לטפל בו"

כלאי ליאת פרי-לרר

מיוחדת, ברמות שונות. הסגל הקבוע של העובדים באגף עבר, בשלב ראשון, הדרכה רב-מקצועית בסיסית שנמשכה ארבעה ימים על ידי צוות מרצים ממוכ"ן. כיוון שהעבודה באגף עברייני מין דורשת מהסוהרים הסתכלות אחרת, מודעות ותקשורת שוטפת עם אנשי הטיפול, ההדרכה הראשונית כללה לימוד כללי של הנושא: מיהו עברייני מין, פתולוגיות, שורשי הבעיה, איך מתפתחת עבירת מין, מעגל התקיפה וכיוצא בזה.

בהמשך, הועברה הדרכה משלימה רק למגזר הטיפולי - ליותר מ-20 עובדים סוציאליים במחוז מרכז ודרום, ובקרוב תינתן גם לאנשי הטיפול במחוז הצפוני, בלי קשר להשתייכותם לפרויקט, מתוך הבנה שנושא עברייני המין הוא בעיה שאי אפשר להתעלם ממנה. מדובר בעשרה מפגשים, בהנחיית ד"ר יעל אידיסיס, מומחית לנושא עברייני המין. "קודם כל, מטרת ההדרכה היא להעניק כלים לאבחן מיהו עברייני המין", מסבירה יעל שגיא-אריאן. "אך היא גם מלמדת איך לא ליפול באותו דפוס שעברייני המין נוקט כדי ללכוד את הקורבן,

המין, בחדרים נפרדים מהאסירים האחרים. גם סדר יומם שונה. נוסף למסדר הבוקר שיש לכל עברייני האגף, לחברי הפרויקט יש מסדר עצמאי. אחריו הם מתכנסים ל"סבב בוקר" - שיחה וחשבון נפש של החברים. אחרי הסבב, המשתתפים מתפזרים ללימודים או לעבודה. בגלל השימוש הרב בכתיבה בפרויקט, כולם חייבים לדעת קרוא וכתוב. העבודה והחינוך נעשים במסגרת הפרויקט. מבחינה זו, מדובר ברעיון ייחודי. בישראל יש היום שני סוגי טיפול לעברייני מין: קבוצות שמתכנסות אחת לשבוע בבית סוהר מג"ן, או מרכז יום, שגם הוא פועל בחסות החוק ונותן טיפול לאנשים תחת פיקוח או למי שהופנו אליו על ידי קצין המבחן. להוציא פרויקט זה, שום מסגרת אינה מטפלת בעברייני המין ואינה עוקבת אחריהם סביב השעון.

וחזרה לפרויקט ב'מעשיהו'. אחרי הלימודים או העבודה יש קבוצות טיפוליות, במשך כשעתיים. בסיום, כל אסיר מחויב לפחות לשתי פעולות העשרה בתחום החינוך. "בראייה מקצועית, לא

מענה טיפולי והקצו לעברייני המין אגף נפרד. התקבלו אליו אסירים שנותרו להם עד שלוש שנים להשלמת מאסרם או אסירים בסבב חופשות. "ההחלטה היתה שבאגף יהיו רק עברייני מין", אומרת ר/כ קרן רביב-גלבוע. "זו פעם ראשונה שמגדירים בסבב"ס אגף על פי העבירה. בהתחלה חששנו שאסירים לא ירצו להיכנס לאגף בשל הדימוי שיש בכלא לעברייני מין. עד אז, עברייני מין היו מסתירים מאסירים אחרים את העבירה שביצעו, ואנחנו, כמערכת, אפילו עזרנו להם. אבל למרבה הפלא, חלק מהאסירים שהגיעו לאגף דיווחו על תחושת רווחה. 'פה', אמרו, 'אנחנו לא צריכים לשמור בסדר את מה שעשינו'".

מודעות ולקיחת אחריות

מבין עברייני המין ששוכנו באגף, 15 נבחרו לפרויקט. חלקם, כאמור, הודח מאז. את כל המצטרפים ראינו אישית ליאת פרי-לרר ועובדת סוציאלית נוספת. "חיפשנו אנשים שהפרויקט באמת יתרום להם משהו", מסבירה כלאי פרי-לרר.

מקדימים את החוק

שירות בתי הסוהר נערך לטפל בעברייני מין, בעוד החוק לטיפול בהם נמצא עדיין בשלבי חקיקה ■ ראיון עם תג"ד יוסי בק, ראש מינהל טיפול ושיקום בשב"ס

בכל הנוגע לטיפול בעברייני מין, שירות בתי הסוהר נחשב לחלוץ לפני המחנה. עוד לפני חקיקת חוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין התשס"ו-2006, שאמור לספק הסדר כולל לטיפול בעברייני מין, הבינו בשב"ס שמדובר בכביה שממדיה תופחים במהירות. חיפשו, ומצאו לה מענה.

תת-גונדר יוסי בק

"כבר לפני שלוש או ארבע שנים, זיהה שירות בתי הסוהר שהבעיה של עברייני מין בארץ גדלה והולכת", אומר יוסי בק, ראש מינהל טיפול ושיקום בשב"ס. על פי נתונים שבידי בק, יש כיום קרוב ל-1,200 אסירים הכלואים מאחורי הסורגים לאחר שהורשעו בביצוע עבירות מין שונות. מדובר ב-12 אחוזים לערך מכלל האסירים הפליליים. "הבנו שהעלייה במספר עברייני המין מחייבת היערכות וטיפול מערכתי בהם, באמצעות אנשים שיוכשרו לעניין", מסביר בק, "במיוחד מאחר

שמדובר בעבירה שיש כלפיה רגישות גדולה".

בהיעדר מענה מערכתי בישראל, ומאחר שלא היה מוסד שמכשיר אנשים שייטפלו בעבריינים כאלה, נאלצו למצוא פתרון אחר בשב"ס. "מדובר היה ביוזמה פרטית של שב"ס", אומר בק. "איתרנו את ויקי לוי, פסיכיאטרית שהתמחתה בארצות הברית בתחום של עברייני מין. היא העבירה אצלנו קורס, שבו העניקה ידע בסיסי למטפלים בעברייני מין בתוך שירות בתי הסוהר". ידע זה מאפשר העמקת ההתייחסות לעברייני מין אך אין בו די לטיפול רפואי מאומץ.

החוק להגנה על הציבור מפני עברייני מין נחקק אמנם כבר לפני כשנה וחצי, אולם חלקו של החוק הנוגע לטיפול בעברייני מין נמצא עדיין בהליכי חקיקה. רק השנה נפתח באוניברסיטת בר-אילן הקורס הראשון בארץ שמסמך מטפלים בעברייני מין. שירות בתי הסוהר שלח אל הקורס הזה שלוש עובדות סוציאליות ובימים אלה אישר הנציב את הלימודים בקורס לשלוש עובדות סוציאליות נוספות, בשנה הבאה. בעתיד הן יובילו את הטיפול בעברייני מין בשב"ס, לאחר שיקבלו את ההסמכה הרשמית מכוח החוק.

את היוזמה להקים אגף לעברייני מין, כמו זה שבכלא 'מעשיהו', ולהקים פרויקט טיפולי, הגו בשב"ס כבר לפני כשלוש שנים, גם אם הפרויקט יצא לדרך שנה וחצי מאוחר יותר. "למעשה, ההיערכות שלנו בנוגע לעברייני מין הקדימה את החוק", אומר בק. "הכוונה היא לרכז את עברייני המין וכך לייעל את הטיפול בהם. המתכונת המקובלת לגבי עברייני מין, גם בעולם, היא טיפול קבוצתי. עד היום, הקבוצות הטיפוליות הופעלו רק על ידי מב"ן, בהיקפים מצומצמים. בעתיד, הכוונה היא לרכז את האוכלוסיות של עברייני המין באגפים נפרדים, כמו ב'מעשיהו', ולהעניק להם טיפול באמצעות סגל שהוכשר לכך".

"הרבה פעמים עולה השאלה, אם ראוי בכלל לטפל בעברייני מין", אומר בק. "השאלה איננה אם 'מגיע לעברייני מין טיפול'. מה שחשוב הוא, שהטיפול ניתן לו כדי להגן על החברה. אם עברייני מין יוצא מהכלא פחות מסוכן לאחר שטופל, או לא מסוכן כלל, מי שמרוויח מכך הם הקורבנות הפוטנציאליים - אנחנו. מעבר לכך, אנחנו מאמינים שלכל אדם מגיעה הזדמנות לאחר שהוא מרצה את עונשו. זו המטרה המשנית. המטרה העיקרית היתה ותהיה - להגן על החברה".

ויכול ללכוד בו גם את איש הטיפול. המטפלים לומדים לשאול שאלות ישירות בנושאים של התעסקות מינית מוגברת, למשל אוננות וסטיות מיניות, מה שאנחנו פחות ידענו לשאול".

במסגרת הפרויקט הוכנה תכנית טיפולית. האסירים חולקו לקבוצות שונות, שכל אחת מהן עוסקת בפן מסוים מעולם עבריינות המין. כל קבוצה מונחת על ידי שני אנשי צוות, הן בגלל האופי התחבולני של משתתפיה והן בשל הקושי להכיל את התכנים שעולים.

נוסף להכשרה שקיבלו כל אנשי האגף, שלוש העובדות הסוציאליות שמובילות את הפרויקט

"הם צריכים לכתוב

מכתבים לקורבנות

ומכתבים מהקורבנות.

הם כותבים מה הם

עשו, ומעלים על הכתב

את עיוותי החשיבה

שלהם ולמה בחרו

בקורבן שבחרו"

נשלחו לקורס דו-שנתי להכשרת מטפלים בעברייני מין באוניברסיטת בר-אילן, והן גם מקבלות אחת לשבוע הדרכה מקרימינולוג קליני של מב"ן. "יש קושי מיוחד בטיפול בעברייני מין בפרויקט כזה", אומרת יעל שגיא-אריאן. בגלל הקושי הזה, אגב, בוחנים היום כמה שנים יוכל איש טיפול לעסוק בטיפול מרוכז בעברייני מין. כרגע מדובר על שלוש עד ארבע שנים. מול אלה הטוענים שדי בשנה אחת, שאחריה צריך להניח למטפל 'להוריד מינון' - עומדת עלות ההכשרה היקרה מאוד של כל עובד כזה.

הסערה שבנפש

"הקושי הוא קודם כל בכמות", מסבירה יעל שגיא-אריאן. "כל היום לעבוד ולנשום עברייני מין. ברמה הרגשית אנחנו, כגוף מקצועי, חייבים לתת למטפלים האלה תמיכה רגשית, ואני לא בטוחה שהם אכן מקבלים מספיק תמיכה. בשל עוצמת הנושא, ההשפעות הרגשיות על הצוות

בעברייני מין, המשמעותיות הן מפחידות ומאיימות. במיוחד כשאחר כך צריך לשים את מסיכת המטפל ולשאול בצורה חסרת פניות: 'מה קורה כשאתה רואה בחורה רזה ובלונדינית?' 'אילו מחשבות יש לך?' כל זה, כשבפנים מתחוללת סערה גדולה".

ליאת פרי-לרר מספרת, שאיבדה ממשקלה מאז החלה לרכז את הפרויקט: "במסגרת הפרויקט עולים דברים מטורפים, חודרניים לנפש שלנו. זה מאוד קשה. אנחנו עוסקים בתיאור העבירה, במעגל

כאן הן חזקות מאוד. כשאסיר, עברייני מין, מוציא החוצה את המחשבות החולניות שלו - גירוי מנשים רוות, מנשים עם שיער בלונדיני, מכאלה שלובשות לבוש מסוים או נועלות נעליים מסוימות - ויושבת מולו מטפלת שעונה על המאפיינים האלה, בשלב ראשון, היא רוצה לקבור את עצמה. ברורה לה ההשלכה של דברי האסיר. מבחינתו, גם היא אובייקט לסטייה מינית. זה לא שאנחנו, כעובדות סוציאליות, לא יודעות שזה קיים, אבל כשמדובר

ועוד. עיוותי החשיבה מתבטאים גם שם. אחד העבריינים למשל, במסגרת חוג פיסול, בחר לפסל אישה בצורת איבר מין. "זווית הראייה שלהם היא מטורפת, חולנית", אומרת ר/כ קרן רביב-גלבווע. "סדנאות החינוך באות לפתוח אותם לתרבות פנאי. מאוד חשוב שלא יהיו משועממים. כשהם לא עייפים - זה מסוכן. אנחנו רוצים שיהיו תשושים, שגם בחיים האישיים לא יישאר להם זמן פנוי".

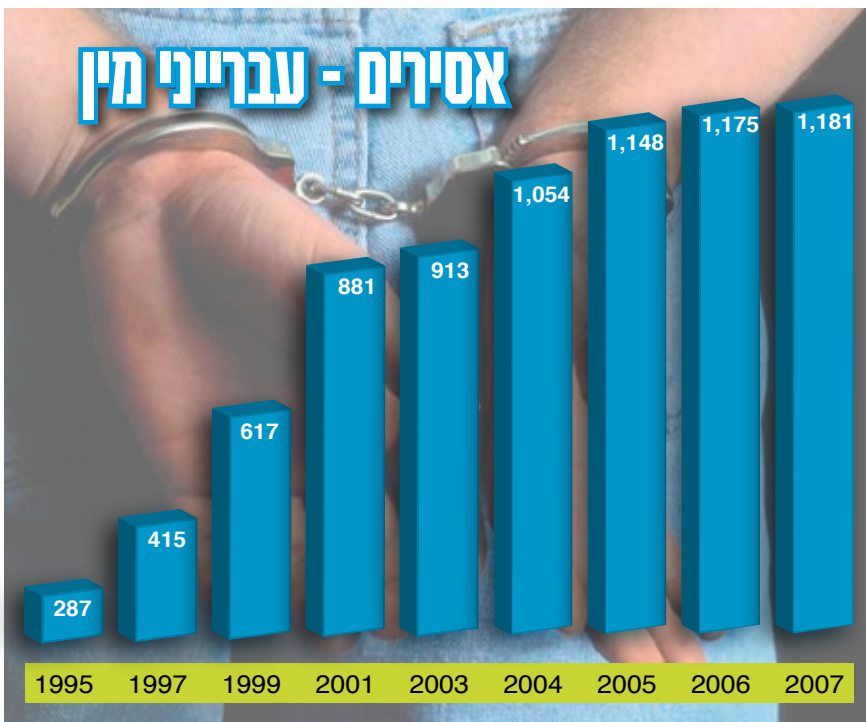
חלק מהעבריינים אומרים, מן הסתם, שגם הם היו קורבן לעבירות מין, שמשם הכל התחיל. כלאי פרי-לרר: "אנחנו מלמדים אותם שגם

העבירה, לחיות איתה אחרי שביצעו אותה או להמשיך לבצע אותה".

כלאי פרי-לרר: "כבר עבדתי בעבר עם עברייני מין, אבל עולם התוכן שאנחנו נחשפים אליו פה הוא באמת מטורף. זה משפיע עלי כאדם, כאשר, כאמא. החיים שלי השתנו ורמת החרדה שלי עלתה. אני בודקת אפילו את מדריך הטניס של הבן שלי, כי אני יודעת שלעברייני מין אין קרניים. זה לא משהו שרואים".

ר/כ רביב-גלבווע: "הבן שלי בקורס שחייה. אני רואה את המורה מלמדת אותו את התנועות, נוגעת

התקיפה ובתמרורי אזהרה, אבל גם בכישורי חיים ובמצבי לחץ. העבודה איתם היא תודעית התנהגותית. אנחנו נותנים להם לכתוב הרבה. הם צריכים לכתוב מכתבים לקורבנות ומכתבים מהקורבנות. הם כותבים מה הם עשו ומעלים על הכתב את עיוותי החשיבה שלהם ולמה בחרו בקורבן שבחרו. חשוב גם שיחוו את 'מעגל התקיפה המיני' שלהם: שיבינו מה היה המניע לעבירה, מה היה מצבם הנפשי ומה היו החזיונות שעברו במוחם. על המכתבים אנחנו עובדים בקבוצה. היה מקרה שאסיר הקריא מכתב שכתב לקורבן שלו והתלונן

"כבר עבדתי בעבר עם עברייני מין, אבל עולם התוכן שאנחנו נחשפים אליו פה הוא באמת מטורף. זה משפיע עלי כאדם, כאשר, כאמא."

אם לא בחרו להיות קורבנות - את הפגיעה שלהם בקורבנות הם כן בוחרים: 'אתה בחרת, אתה רצית ואתה פגעת'. חלקם הגדול אומר: 'עשו בי כשהייתי ילד, אז גם אני אעשה'. אלה עיוותים קשים. אני אומרת לו: 'אבל אתה יכולת לבחור לא לפגוע, דווקא מפני שאתה יודע מה זה להיות קורבן, ובחרת כן לפגוע'."

לצוות 'מעשיהו' יש הרבה מאוד חלומות. בין השאר, שואפים שם להעניק לכל האסירים באגף עברייני המין, גם אלה שלא משתתפים בפרויקט, טיפול מעמיק יותר. המשאבים, נכון להיום, מחייבים אחרת. כלאי ליאת פרי-לרר נוטה לראות את הצד הטוב בנוגע לעתיד של עברייני המין בפרויקט. "אני מקווה שהאסירים שאיתם אני עובדת לא יחזרו על עבירות המין. אני רוצה שיזהו את מעגל התקיפה שלהם: שנהג מונית שאנס נוסעת יבין שהוא לא יכול להיות יותר נהג מונית, ושפדופיל יבין שהוא לא יכול להיות שומר בבית ספר. עדיין, אני כל הזמן יודעת שגם אלה שאני מאמינה שלא יפגעו יותר - אולי יצאו החוצה ויחזרו לעבירות המין. אני לא משלה את עצמי..."

בו, וחושבת לעצמי 'איזה מזל שהיא אישה...".

כלאי פרי-לרר: "סליחה, אבל מי לוקח ילד למדריך גבר?"

מה הכי קשה?

פרי-לרר: "קשה לי כשהקורבנות הם ילדים, כשיש אלימות קשה, כשמישהו פגע בהרבה קורבנות. היה מקרה שבו דמות הקורבן כל כך נכנסה לי לראש, שאפילו חלמתי עליה".

רביב-גלבווע: "השיא שלי זה סיפור על רופא נשים, שבאה אליו נערה בת 16 לבדיקה ראשונה. בזמן הבדיקה היא עצמה את עיניה מפחד. היא לא ידעה מה הוא הכניס לה לשם, אבל היא יצאה מזה בהריון".

"רוצים שיהיו תשושים"

בין המשתתפים בקבוצה יש כאלה שביצעו מעשים של גילוי עריות בילדיהם, פדופילים ואנסים. מדרג, כאמור, אין. לאחר הפעילות בקבוצת הטיפוליות, כל המשתתפים מחויבים, כאמור, לקחת חלק בשתי פעילויות העשרה לפחות, כמו מדיטציה, קורסי הורות, ציור, פיסול

כמה הוא טובל בכלא. אסירים אחרים אמרו לו: 'אתה כזה אנוכי, כותב רק אני ואני. מה אכפת לה שאתה בבית סוהר, שאתה טובל?'

"יש חשיבות רבה להיבט הקבוצתי. מטרת חלק מהטיפול היא לאפשר לאסיר הזדהות, באמצעות תרגיל המכתבים לדוגמה. הכל תיאורטי, אבל התחושה היא שהקורבן כן אתנו בחדר. אנחנו מדברים הרבה על הקורבן, ואנחנו כמטפלות זוכרות את שמות כל הקורבנות. כשאנחנו מבקשות מהעברייני שיתאר את העבירה הראשונה שלו - הם עושים זאת בלי כחל ושרק, לפרטי פרטים".

איך אתן מסוגלות לשבת שם, להקשיב?

ר/כ קרן רביב-גלבווע: "בפעם הראשונה, זה כמו בצניחה ראשונה. מגיעים אופטימיים, אבל מה ששומעים הוא באמת נורא. למשל, עברייני מין שאומר על ילדה בת עשר 'היא רצתה אותי'. או גבר בן 54, שהיה לו רומן במשך שש שנים עם ילדה בת 12, ואומר 'אני לא אשם. היא פיתתה אותי'. אנס שעומד להתחתן, מכריז 'אם אני מתחתן - אז אני כבר לא אנס'. הסיפורים המעוותים שעברייני מין מספרים לעצמם, מאפשרים להם לבצע את